

κοσι δύο ἢ εἰκοσιτριῶν ἔτων, οὔτε πραγματικῆς ὥρασιότητος οὔτε ἐντελοῦς κχλλονῆς εἰς τὴν καὶ θαυτὸ σημασίαν τῶν δύο τούτων λέξεων· ὑψηλὴ καὶ λεπτή, ὅλον τὸ σῶμά της ἔφερε τὸν τύπον ἐντελοῦς κομψότητος, εὐγενοῦς καταγωγῆς, ἥτις τὴν διέκρινεν ἐν τῷ μέσῳ ἑκατὸν ἄλλων γυναικῶν, ἴσως ὥρασιότερων. Οἱ πόδες της, οἱ βραχίονές της, αἱ χεῖρές της ἦσαν θαυμάσια πρωτότυπα· ἡ λεπτή καὶ κανονικὴ φυσιογνωμία της ἐξέπνευε μιγμά τι βεμβώδους ἐρασμιότητος καὶ γλυκηθιμίας· μόνον ἐπὶ τοῦ στερεοῦ καὶ ἀκριβῶς ἐζωγραφημένου τόξου τῶν μελανῶν ὀφρύων της διεκρίνετο ὅτι ἀκαταμάχητος θέλησις κατῴκει εἰς τὸ εὐθραυστον τοῦτο σῶμα.

Ὁ κόμης ἔμεινεν ἀκίνητος καὶ ἄλαλος. ἀνεγνώρισεν τὸ γλυκὺ αὐτὸ πρόσωπον, τοὺς πυκνοὺς χρυσοειδεῖς βοστρύχους, τοὺς μεγάλους αὐτοὺς κυανοὺς ὀφθαλμοὺς, σοβαροὺς καὶ ἐκφραστικούς. Ὁ χροὸς καὶ μὲ πᾶλλουσαν καρδίαν, παρετήρει τὴν εἰκόνα δι' ἀπλήστων καὶ ἱκετικῶν βλεμμάτων· τῷ ἐφαίνετο ὅτι λόγος τις ἢ χειρονομία ἔμελλον νὰ ἐξαλείψωσι τὸ προσφιλὲς αὐτὸ ὄραμα.

— Ποῦ τὴν εἶδον; ἡρώτα ἑαυτὸν δι' ἑκατοστήν ἴσως φορὰν, καὶ αἱ ἀναμνήσεις του ἐστενοχωροῦντο καὶ συνεκρούοντο ὡς ἀνεμοστρόβιλος φύλλων ξηρῶν τὰ ὁποῖα ὑφόνει ὁ βορρῆας. . .

Ἐσφιγξε τὸ καίον μέτωπόν του, καὶ ἀκουμισμένος εἰς τὸν τοῖχον, μὲ βλέμμα ἐνθέρμως προσηλωμένον ἐπὶ τῆς ἀγνώστου, ἐβυθίσθη εἰς βαθεῖαν ὄνειροπόλησιν πλήρη ἔρωτος καὶ πικρίας!

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ψήφισμα ἀνέκδοτον Σαμιακόν.

Πρό τινας χρόνους ἐνεργῶν τις ἀνασκαφὰς εἰς τὴν παρὰ τῷ ἀρχαίῳ ναῷ τῆς Ἥρας ἄμπελον αὐτοῦ, ἀνεκάλυψε τὸ κατωτέρω ψήφισμα ἐπὶ πέτρας, ἐχούσης μήκος μὲν ἐβδομήκοντα πέντε ἑκατοστών γαλλικοῦ μέτρου, πλάτος δὲ τριάκοντα πέντε καὶ πάχος πέντε, δι' οὗ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος τῶν Σαμίων ἀπονέμει τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως εἰς δύο πολίτας τῆς Ἰασοῦ, ἀγαθοὺς περὶ τε τοὺς φυγάδας Σαμίους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Σαμίων γενομένους. Τὸ ψήφισμα τοῦτο, εὐρισκόμενον νῦν παρὰ τῷ ἀγαθῷ μου

φίλῳ Κ. Διονυσίῳ Λονιμάρῃ, γέγραπται λεπτοῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασιν, οὕτως.

ΕΔΟΞΕ ΤΗ: ΒΟΥΛΗ: ΚΑΙ ΤΩ: ΔΗΜΩ: ΕΠ . . ΟΥΡ . Σ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ ΕΙΠΕΝ ΕΠΕΙΔΗ ΓΟΡΓΟΣ ΚΑΙ ΜΙΝΙΩΝ ΘΕΟΔΟΤΟΥ ΙΑΣΕΙΣ ΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΙ ΓΕΓΕΝΗΝΤΑΙ ΠΕΡΙ ΣΑΜΙΟΥΣ ΕΝ ΤΗ: ΦΥΓΗ: ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ ΓΟΡΓΟΣ ΠΑΡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ: ΠΟΛΛΗΝ ΕΥΝΟΙΑΝ ΚΑΙ . . . ΥΜΙ ΑΝ ΠΑΡΕΙΧΕΤΟ ΕΠΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟ . . ΩΝ ΣΑΜΙΩΝ ΣΠΟΥΔΑΖΩΝ ΟΠΩΣ ΟΤ . . ΑΧΟΣ ΣΑΜΙΟΙ ΤΗΜ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΟΜΙΣΑΙΝΤΟ ΚΑΙ ΑΝΑΓΓΕΙΛΑΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΝ ΤΩ: ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩ: ΟΤΙ ΣΑΜΟΝ ΑΠΟΔΙΔΟΙ ΣΑΜΙΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΥΤΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝΤΩΝ ΕΣΤ ΕΦΑΝΩΣΕ ΚΑΙ ΓΟΡΓΟΣ ΚΑΙ ΕΠΕΣΤΕ ΑΕ ΕΙΣ ΙΑΣΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΟΠΩΣ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΣΑΜΙΟΙ ΕΝ ΙΑΣΩ: ΟΤΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΤΙΩΣΙΝ ΑΤΕΛΗ ΤΑ ΕΑΥΤΩΝ ΕΞΑΞΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΑΥΤΟΙΣ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΑΝΑΛΩΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΑΣΕΩΝ ΠΑΡΕΧΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ ΓΟΡΓΟΣ ΚΑΙ ΜΙΝΙΩΝ ΠΟΙΗΣΕΙΝ ΟΤΑΝ ΔΥΝΩΝΤΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΣΑΜΙΩΝ ΔΕΔΟΚΧΘΑΙ ΤΩ: ΔΗΜΩ: ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΕΠ ΙΣΗ: ΚΑΙ ΟΜΟΙΗ: ΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΛΗΡΩΣΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΠΙ ΦΥΛΗΝ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΣΤΥΝ ΚΑΙ ΕΚΑΤΟΣΤΥΝ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΟΑΝ ΔΑΧΩΣΙΝ ΚΑΘΟΤΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΣΑΜΙΟΥΣ ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΥΣ ΗΠΗΜΕΝΟΥΣ ΤΟ ΔΕ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΔΕ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΕΙΣ ΣΤΗΛΗΝ ΛΙΘΙΝΗΝ ΚΑΙ ΣΤΗΣΑΙ ΕΝ ΤΩ: ΙΕΡΩ: ΤΗΣ ΗΡΑΣ ΤΟΝ ΔΕ . . ΜΙΑΝ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ.

Δηλονότι·

Ἦδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆμῳ Ἐπ(ικ)ουρ(ο)ς Δράκοντος εἶπεν. Ἐπειδὴ Γόργος καὶ Μινιῶν Θεοδότου, Ἰασεῖς, καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ γεγέννηνται περὶ Σαμίους ἐν τῇ φυγῇ καὶ διατρίβων Γόργος παρ' Ἀλεξάνδρῳ πολλὴν εὐνοίαν καὶ (προθ)υμίαν παρείχετο ἐπὶ τὸν δῆμο(ν) τῶν Σαμίων, σπουδάζων ὅπως ὅ,τ(ι) τάχος Σάμιοι τὴν πατρίδα κομίσαιντο, καὶ ἀναγγεῖλαντος Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὅτι Σάμον ἀποδίδοι Σαμίους, καὶ διὰ ταῦτα, αὐτὸν τῶν Ἑλλήνων στεφανωσάντων, ἐστεφάνωσε καὶ Γόργος καὶ ἐπέστελε εἰς Ἰασὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὅπως οἱ κατοικοῦντες Σάμιοι ἐν Ἰασῷ, ὅταν εἰς τὴν πατρίδα κατίωσιν, ἀ-

τελῇ τὰ ἐαυτῶν ἐξάξονται καὶ πορεία αὐτοῖς δοθήσεται, τὸ ἀνάλωμα τῆς πόλεως τῆς Ἰασέων παρεχούσης, καὶ νῦν ἐπαγγέλλονται Γόργος καὶ Μινίων ποιήσῃν ὅ,τ' ἂν δύνωνται ἀγαθὸν τὸν δῆμον τῶν Σαμίων, δεδόχθαι τῷ δῆμῳ διδόνθαι αὐτοῖς πολιτείαν ἐπ' ἴση καὶ ὁμοίῃ καὶ αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις καὶ ἐπικληρῶσαι αὐτοὺς ἐπὶ φυλὴν καὶ χίλιαστὺν καὶ ἑκατοστὺν καὶ γένος καὶ ἀναγράψαι εἰς τὸ γένος, ὃ ἂν λάχωσιν, καθότι καὶ τοὺς ἄλλους Σαμίους· τῆς δὲ ἀναγραφῆς ἐπιμεληθῆναι τοὺς πέντε τοὺς ἡρημένους. Τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας· τὸν δὲ (τα)μίαν ὑπηρετῆσαι. »

Ἱστορικὸν τοῦ ψήφισματος. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου καὶ τὴν καθίδρυσιν τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα τυράννων, ὁ νικητὴς, παραλαβὼν τὸν στόλον αὐτοῦ, κατηυθύνθη εἰς Ἀσίαν, καὶ εἰς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις, καταλύσας τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, συνίστα ὀλιγαρχίας, τὴν δὲ Σάμον, τῶν κατοίκων μὴ θελόντων νὰ παραδεχθῶσι τὰς προτάσεις του, ἐπολιόρκησεν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον. Ἐπὶ τέλους οἱ Σάμιοι, ἀδυνατοῦντες ν' ἀντιστῶσι πρὸς τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις, συνῆψαν μετὰ τοῦ Λυσάνδρου συνθήκην, καθ' ἣν ἕκαστος κάτοικος ὤφειλε, συμπαραλαβὼν ἐν ἱμάτιον μεθ' ἑαυτοῦ καὶ καταλιπὼν πάντα τὰ ἄλλα πράγματά του, νὰ ἀπέλθῃ τῆς νήσου. Μετὰ δὲ τὴν ἐξῶσιν ταύτην ὁ Λύσανδρος προσκαλεσάμενος τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλυχόσε φυγάδας, παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν Σάμον, ἰδρυσάμενος ἀρχὴν δέκα ἀρχόντων τῷ ἄετι τῆς 94 Ὀλυμπιάδος (402 π. χ.) ὑπὸ τὸν Λακεδαιμόνιον Θώρακα, λαβόντα τίτλον ἀρμοστοῦ.

Μετὰ τὴν περὶ Κνίδον ἥτταν τῶν Λακεδαιμονίων, ὁ Κόνων πλεύσας εἰς Σάμον κατέλυσε τὴν ἀρχὴν τῶν δέκα, ἀλλὰ μόλις αὐτοῦ ἀναχωρήσαντος, τρεῖς Σπαρτιᾶται στρατηγοὶ ὁ Εὐδόκιμος, ὁ Διφίλας καὶ ὁ Φιλόδικος, προσερμίσθέντες εἰς Σάμον, κατέλυσαν αὖθις τὸ ὑπὸ τοῦ Κόνωνος ἰδρυθὲν δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ συνεστήσαντο τὸ προσφιλεῖς τῇ Σπάρτῃ ὀλιγαρχικόν. Ἐκυμαίνετο τοιοῦτοτρόπως ἡ πολυπαθὴς αὕτη νῆσος προσβαλλομένη ἐναλλάξ ὅτε μὲν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅτε δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, μέχρις οὗ διὰ τῆς προδοτικῆς τοῦ Ἀνταλκίδου συνθήκης καὶ διὰ τῶν κατορθωμάτων Τιμοθέου τοῦ υἱοῦ τοῦ Κόνωνος, ἡ Σάμος ἐτέθη ὀριστικῶς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες ὅπως ἀ-

παλλαγῶσι παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου, ἀπεφάσισαν, τὸ ἄετος τῆς 107 Ὀλυμπιάδος (352 π. Χ.) ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοδήμου, τὴν ἀποστολὴν δισχιδίων ἀποίκων εἰς Σάμον. Οἱ ἄποικοι ὅμως οὗτοι κατὰ μέγα μέρος ἦσαν, φαίνεται, τὰ περιτρίμματα τῆς Ἀττικῆς, διότι, πολλὰ κακὰ ποιησάμενοι τοῖς Σαμίοις, ἐξεδίωξαν τέλος αὐτοὺς καὶ τῆς πατρίδος των, ἐξ οὗ προήλθε καὶ ἡ παροιμία Ἀττικὸς πάροικος ἐπὶ μοχθηρῶν καὶ κακεντρεχῶν ἀνθρώπων· τότε δὲ πολλοὶ τῶν ἐκδιωχθέντων, ὥς ἐκ τοῦ ψήφισματος τεκμαιρόμεθα, κατέφυγον εἰς Ἰασόν, πόλιν προκειμένην τῆς Καρικῆς ἡπείρου ἐπὶ νήσῳ καὶ ἄποικον Μιλησίων οὔσαν.

Ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ (3 Αὐγούστου 338) οὐδεμίαν ἐπὶνεγκε μεταβολὴν εἰς τὸ πολιτικὸν σύστημα τῆς Σάμου· μετὰ δὲ τὸν Φίλιππον ὁ Ἀλέξανδρος παρήτησε τὴν Σάμον αὖθις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, πρὸς οὓς γράφων μετὰ μετριοφροσύνης ὑποούλου ἔλεγε περὶ τῆς Σάμου, « ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ὑμῖν ἐλευθέρην πόλιν ἔδωκα καὶ ἔνδοξον ἔχετε δ' αὐτὴν λαβόντες παρὰ τοῦ τότε κυρίου καὶ πατρὸς ἐμοῦ προσαγορευομένου. » Κατὰ τὰ τέλη ὅμως τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ Ἀλέξανδρος, τὸ μὲν χάριν δόξης, τὸ δὲ ὅπως ἐν ἐκάστῃ πόλει προσκτήσεται φίλους, ἡμνήστεισε τοὺς φυγάδας καὶ πέμψας εἰς τὴν Ἑλλάδα Νικάνορα τὸν Σταγειρίτην, τελουμένων τῶν Ὀλυμπίων, τὸν διέταξε νὰ ἀναγγεῖλῃ διὰ κηρύκων τάδε. « Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τοῖς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων φυγάσι. Τοῦ μὲν φεύγειν ὑμᾶς οὐχ ἡμεῖς αἴτιοι γεγόναμεν, τοῦ δὲ κατελθεῖν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας ἡμεῖς ἐσόμεθα, πλὴν τῶν ἐναγῶν. Γεγράφαμεν δὲ Ἀντιπάτρῳ περὶ τούτων, ὅπως τὰς μὴ βουλομένας τῶν πόλεων κατάγειν ἀναγκάσῃ. » Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ Γόργος διατρίβων τότε εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ εὐνοῶν τοὺς Σαμίους, συνετέλεσε πολὺ ὅπως οἱ φυγάδες Σάμιοι κατίωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, οἱ δὲ ἐν Ἰασῷ διατρίβοντες λάβωσι παρὰ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ τῆς ἐπιστοφῆς των ἐξῶδα.

Κηρυχθείσης τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, οἱ ἐν τῇ πανηγύρει φαγάδες μετὰ πλείστης ὀσσης χαρᾶς ἀπεδέξαντο αὐτήν, τούναντιον δ' οἱ Ἀθηναῖοι, κατακεκληρωχότες τὴν Σάμον καὶ οἱ Αἰτωλοὶ, ἐκβεβληκότες τοὺς Οἰνιάδας ἐκ τῆς πατρίδος ἐδυσχέρανον κατὰ τῆς ἀποφάσεως, καὶ θανόντος τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὶν ἢ τὸ περὶ καθόλου ψήφισμα ἐνεργηθῇ, ἀντέστησαν διὰ τῶν ὅπλων

πρὸς τοὺς Μακεδόνας. Ἄλλ' ὁ Περδίκκας, δια-
τάχθεις ὑπὸ τοῦ Ἀντίπατρου, ὃν ὁ Ἀλέξανδρος
ἀναχωρῶν εἰς Ἀσίαν εἶχε καταστήσει στρατηγὸν
τῆς Εὐρώπης, ἐπελθὼν, ἠνάγκασε τοὺς Ἀθηναίους
καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ψήφισμα,
καὶ καταγαγὼν τοὺς φυγάδας Σαμίους τὸ β', ἔ-
τος τῆς 114 Ὀλυμπιάδος (322 π. Χ.) παρέδω-
κεν αὐτοῖς μετὰ τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν ἐξουρίαν
τὴν πατρίδα των. Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀνά-
γεται τὸ ἐν λόγῳ ψήφισμα. (Διοδ. Σικελ. XV,
XVI, XVIII.—Πολυαίν. Στρατηγ. Γ. 9.—Front.
Strat 1. 4. 14 — Πλουτάρχ. ἐν β. Ἀλεξ. 28—
Ἀρρίαν. Ἀναβ. Ἀλεξ. 4. 19.—Εὐσεβ. Χρονικόν.
—Antiq Hell. T. 2. 180.)

Γλωσσικὸν τοῦ ψηφίσματος. Τὸ ὄνομα *Mir-
rior* ἀπαντᾷται ὑπὸ δύο διαφόρους γραφὰς ἐν
τῷ αὐτῷ ψηφίσματι· ἐν στίχῳ 24 *Mirrior*. Μὴ
ἔχων προχείρους τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Βοικηίου
(Corpus Inscript. Graecarum) ἀγνοῶ ποία τῶν
δύο γραφῶν εἶναι ἡ ὀρθότερα.

Ἰασεῖς· ἡ πόλις Ἰασὸς καὶ καθ' ἑτέραν γραφὴν
Ἰασσός. Στράβ. Β. 4 — Πολυβ. XVI. 2. — Θου-
κυδ. VIII. 28. τανῦν Ἀσέμ-καλεσί.

Τὴν πατρίδα, κατωτέρω τὴν πατρίδα

Τὸ υ εἰς τὰς λέξεις αὐτὸν φαίνεται ἐν τῷ ψη-
φίσματι μᾶλλον φ ἄφρον, ὥστε ἡ κατὰ λάθος
τοῦ γλύπτου ἡ κατ' ἰδιωτισμὸν θὰ ᾔτο οὕτω γε-
γραμμένον. — Δεδόχθαι—δεδόχθαι ἡ δέδοχται.

Τοὺς πέντε τοὺς ἡρημένους. Ὑπῆρχε λοιπὸν
ἀρχὴ τις αἰρετὴ ἐν Σάμῳ, καθῆκον ἔχουσα τὴν
ἀναγραφὴν τῶν κατοίκων εἰς τὰς φυλάς.

Ἐκτὸς τοῦ ψηφίσματος τοῦτου εὕρηται παρὰ
τῷ Κ. Δ. Λουιμάχῃ ἀνάγλυφόν τι παριστὸν ἄσθε-
νῇ ἐπὶ κραττοῦ, παρ' ᾧ κάθηται γυνή, ἐπὶ τοῦ
ὤμου τῆς ὁποίας ἐκεῖνος ἐρείδει τὴν δεξιὰν χεῖρα.
Ὑπερθεν τῆς κλίνης ἔνθεν μὲν κρέμαται ἄσπις,
ἐνθεν δὲ κεφαλὴ ἵππου, καὶ κάτωθεν ἴστανται
δύο παιδία ἐν ἄρξεν καὶ ἐν θῆλυ. Ὑπὸ τὸ ἀνάγλυ-
φον δὲ εἰσὶ γεγραμμένα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΡΩΔΟΤΟΥ ΗΡΩΣ
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Ἐπίσης καὶ ἕτερον, παριστὸν ἄνδρα κρατοῦντα
ἐκ τῆς χειρὸς γυναῖκα, καλλίστης ἐργασίας, καὶ
ὑπερθεν ἔχον γεγραμμένα.

ΗΓΙΑΙΟΝ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΗΡΩΙΝΗ ΧΑΙΡΕ.

Ἐν Σάμῳ, τῇ 20 Μαρτίου 1866.

ΕΠΑΜ. Ι. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ

Τοῦ κατὰ τὴν Νῆσον Κρήτην εἰς τε Χανία καὶ
Ῥέθυμνον συμβάρτος πολέμου, κτ.λ. (1)

Τῇ 18 ἐστάλη ὁ Κ. Ἀναγνώστης Πωλάκης
μὲ τὸ περγκντίνου του εἰς τὰς νήσους, εἰς ἐξα-
γορὰν πολεμικῶν ἐφοδίων καὶ σύναξιν στρατιω-
τῶν. Τότε ἐπανεστήσαν καὶ οἱ γενναῖοι Λακιῶ-
ται, Θερισιδῶται, καὶ Κερκχιανοὶ, καὶ φονεύσαν-
τες 14 Τούρκους ἐγχωρίους των, κατέφυγον πρὸς
τοὺς ἀρχηγοὺς Γζελεπὴν, καὶ Ἀναγνώστην Πα-
ναγιώτου.

Τῇ 19 ἐξεστράτευσεν ὁ ἀρχηγὸς Ἰωάννης
Κουλέτος, ὁρμήσας εἰς τὸ Ἐμπρὸς νερὸν (χωρίον
τοῦ Ἀποχωρόνου)· ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ φοβηθέντες τὴν
αἰφνίδιον τῶν στρατιωτῶν μας ὁρμὴν, δὲν ἀν-
τεστάθησαν ὀλοτελῶς, ἀλλὰ τραπέντες εἰς φυγὴν,
ἐκρύβησαν 100 οἱ γενναϊότεροι εἰς τὸν δυνατώ-
τατον πύργον τοῦ Ἀληδάκη, ὅστις ἦτον εἰς τὴν
ἄκρην τοῦ χωρίου ὠχυρομένος μὲ πυργιάρας,
τὸ μὲν ὕψος ὡς 30 ὀργυῶν τὸ δὲ πλάτος τοῦ
τοιχοῦ ἔχων 14 ποδῶν· οἱ στρατιῶται ἀφ' οὗ
κατέκαυσαν τὰ εἰς τὸ χωρίον ἐχθρικά ὀσπήτια,
στραπέντες, τὸν ἐπολιορκήσαν, ρίπτοντες καθη-
μέραν καὶ κανόνια τὰ ὁποῖα ἀνεβίβασαν ἐκεῖ
ἐκ τῶν εἰς τὸ Λουτρὸν εὕρισκομένων πλοίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡλευθερώθη καὶ ὁ τίμιος σταυ-
ρὸς ἀπὸ τὸ χωρίον Ἀληκιανοῦ, ἀπὸ τοὺς ἐγχω-
ρίους, οἵτινες τὸν εἶχον κεκρυμμένον πρότερον.
Τότε ἐπατήθησαν καὶ τὰ χωρία, Νεῖπος, Ράμου,
καὶ Ἀρμένιοι, ὅπου ἐφονεύθησαν 2 ἐχθροὶ· ἐφυ-
γόν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ 300 χριστιανοὶ
ἀπὸ τὰ πλησίον χωρία τῶν Χανίων καὶ ἀνέβησαν
εἰς τὴν Μαδάραν.

Τῇ 20 πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐγένη πόλεμος αἰφνί-
διος εἰς τὰς Καλύβας, καὶ ἐφονεύθησαν ἐχθροὶ
23 χωρὶς τινὰ βλάβην τῶν στρατιωτῶν μας.

Τῇ 21 ἐξηκολούθησεν ὁ πόλεμος εἰς τὸ αὐτὸ
μέρος, καὶ ἐφονεύθησαν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐχθροὺς 31
ἀπὸ δὲ τοὺς ἰδικούς μας 5, ἔλαβον καὶ ἐχθρικάς
σημαίας 5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐφθασεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ
Λουτροῦ ἡ εἰς τὰς κοινὰς ὑπηρεσίας τοῦ γένους
διορισθεῖσα γουλέττα τοῦ Κ. Χ. Νικολάου Μαλεν-
δράκη Σφακιώτου ἀπὸ Σπέτζας καὶ ἐφερρεν ὀπλα...
καὶ κανόνια 6 ὁμοῦ μὲ ἄλλα πολεμικὰ ἐφόδια.